

havde taget det Stede, ſom det nu havde taget, og ſendt os Forſlaget ober i den gamle Skiftelse igjen, maatte det ſtaa klart, at man ikke kunde vente Smødefommenhed fra det andet Things Side. Jeg tror, at denne Udtalelse fra den ærede Ordfører beror paa en Miſforſtaeſe. Jeg har fra paalidelig Kilde erfaret, og Tidenden vil viſe det, naar den en Gang foreligger trykt, at den Maade, hvorpaa det andet Things Ordfører har udtalt ſig idag, tyder aldeles ikke paa, at man ikke fra Folkethingets Side under den fortsatte Behandling kan vente en videre Smødefommenhed i denne Sag. Han har tvertimod udtrykkelig fremhævet, at naar man gif den Wei, ſom man her gjorde, og vedtog det tidligere Forſlag uforandret, ſtete det af rene Hensigtsmæſtigheſhensyn, idet man antog, at den Wei vilde være den korteste — og det har jo i diſſe Dage megen Betydning, for at Sagen kan komme til Forhandling mellem Thingene — og den meſt lige Wei til at komme til en nærmere Forhandling af denne Sag. Kommer en ſaadan i Stand, tvivler jeg ikke om, at der fra det andet Things Side vil blive viſt Smødefommenhed.

Ordføreren for Forſlagsſtillerne (Steffenſen): Naar det ærede Medlem, der nu ſatte ſig, vilde opfatte dette Forſlag ſom et Vidnesbyrd om, at vi ikke vilde have, at dette Forſlag ſkulde blive til Lov, ſaa er det ikke en korrekt Udtalelse fra det ærede Medlems Side. Den korrekte Opfattelse er, at dette Forſlag er et Svar paa den Umedgjørlighed, ſom er viſt fra det andet Things Side, idet det ſender os det Forſlag, ved hvilket vi havde viſt megen Smødefommen, tilbage ganſke i ſamme Skiftelse, hvori Folkethinget fra førſt af havde vedtaget det. Naar det ærede Medlem ſiger, at han har hørt derne fra, at der vil være megen Medgjørlighed i det andet Thing i dette Spørgsmaal, ſaa vilde jeg have ſat megen Pris paa, om det andet Thing havde viſt det den Gang, det nu ſendte os Forſlaget tilbage igjen, i Stedet for blot at udiale det derne.

J. Pedersen: Maa jeg blot gjøre en kort Bemærkning. Jeg har ikke jagt, at jeg gif ud fra, at ærede Medlemmer ikke vilde have en Lov af denne Befkæffenhed, thi jeg tvivler ikke om, at De ville have den, men jeg har jagt, at jeg antager, at ærede Medlemmer ikke ventede Forſlaget gennemført i den Skiftelse, og jeg har ogſaa ment at kunne give den bedste Fortolkning af det Forſlag, ſom nu er ſtillet op, nemlig at det ikke kan

være de Herrers Ønſte at komme til en nærmere Forhandling med det andet Thing, ſiden Forſlaget i ſaa høi Grad ſtiller ſig fra, hvad de tidligere vedtogte.

Indenrigsministeren (Sugerslev): Jeg har ganſke viſt ikke forſtaet de her ſtillede Forſlag ſaaledes ſom det ærede Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen). Det ærede kongevalgte Medlem, ſom er Ordfører idag, og ſom ogſaa var Ordfører for Forſlagsſtillerne ved førte og anden Behandling — Thinget behandlede jo Sagen i ganſke ſaa Dage og uden at have nedſat et Udvalg — udtalte den Gang, at han vilde anſe det for rigtigt, at Landſtthinget ſtrag ſtrakte ſig ſaa vidt ſom muligt, og derfor gif Behandlingen her væſentlig ud paa at faſtholde det, ſom Landſtthinget anſaa for Hovedpunktet, nemlig Udførelſeforbudet, og ſom jeg ogſaa var enig i maatte blive Hovedpunktet; forøvrigt viſte man Smødefommen paa de allerfleſte Punkter, hvilket vil være vel beſkjendt, ſaa det er ingen Grund til at komme ind paa det igjen. Naar man nu har indtaget en anden Stilling fra Forſlagsſtillerne Side, maa jeg alſaa betragte det ſaaledes, at Forſlagsſtillerne, idet de nu formulere deres Ændringer og anbefale dem til Vedtagelse af Thinget, ville foreſlaa Thinget at vedtage Forſlaget, ſaaledes ſom de i og for ſig vilde finde det ønſteligt og rigtigt. Saaledes tror, jeg det maa opfattes (Stemmer: Ja), og jeg kan ſelvſølgelig ikke alene ikke have Noget derimod at erindre, men maa forſaavidt paafkjenne det, ſom Forſlaget, naar det bliver vedtaget i den Skiftelse, ſom det maatte ſaae, hvis Ændringerne blive vedtagne, i lang Tid høiere Grad end nu falder ſammen med det Regjeringsforſlag, der blev fremsat for Nigsdagen i Efteraaret. Jeg kan alſaa finde det ret naturligt, at man, efterat det har viſt ſig, at man ſlet ikke kunde ſaae nogen Accept paa det efter min Mening ſaa billige Forſlag, der gif herfra ſidſte Gang, nu indtager en noget anden Stilling. At man ikke til Syvende og ſidſt vil holde faſt paa, hvad her ſtaar, hvis der ellers kan komme en Forhandling i Stand — hvad jeg ikke veed, og hvad jeg ikke ſtal udtale mig om — det ligger jo allerede i, at man ved tredje Behandling har viſt at kunne gaa ind paa noget Ændre end det, her foreligger. Men i og for ſig kan jeg kun være tilfreds, hvis Thinget vil vedtage diſſe Forſlag, og derved viſe, at det i Virkeligheden i høiere Grad er enig med Ministeren og det Standpunkt, han indtager, end man har villet erkjende andet Steds, og mere end det tilſyneladende var Tilfældet ved tredje Behand-